

שורץ שלום

נולד ב- 1924 בפולין, עלה לארץ ב-1935

התגייס לפל"ם בארה"ב ב-1946

ה ע ס נ ה ר י ס ' 0

עלה לארץ עם הוריו ב-1935. למד בבי"ס תחכמוני בת"א, סיים כיתה ח'.

תניך הפלוגה הימית של "הפועל" ת"א. סיים קורס מדריכים - מדריכו: דוב ליפשיץ (מגן), שמואל טנקוס ואברהם כהן. חבריו לקורס: יוסף אלמוג, מוקה לימון, שי גיצני ואברהם מירצקי ז"ל.

בשנת 1941 התנדב לשרת כמדריך ימאות לקומנדו הבריטי יחד עם דב מגן, שימש כמלח בצוות "H.M.S - SAAD", (70 טון), ששימשה כספינת אם להדרכת חיילים בעיקר יוונים בשתי סירות של ההגנה "דב" ו"תרצה" שנמסרו לצבא הבריטי. מפקד הספינה SAAD, היה Lt. Beardson וכן מפקדים נוספים שהיו מגיעים לספינה ממפקדת "Special Training Center" שעל הכרמל. Lt. Hammond שהיה פרופסור לשפה היוונית נשלח לשרת באיי יוון שנכבשו ע"י הגרמנים.

בשנת 1943 עליתי לאוניה נורבגית M/S FALKEFJELL עליה שרתתי כמלח O.S-1-AB עד שנת 1945. הפלגנו בים התיכון ושימשנו כאוניית דלק לאוניות מלחמה שהתקדמו עם כיבוש סיציליה - איטליה וצרפת.

בשנת 1945 הפלגתי במיכלית אמריקאית S/S - BEMS HEIGHTS שהובילה דלק למטוסים למזרח הודו כדי להפציץ את יפן.

בשנת 1945 למדתי בקורס בניו-יורק והוסמכתי כקצין שלישי בצי הסוחר.

בשנת 1946 נודע לי שמכינים אוניות להובלת מעפילים. הצטרפתי עם צוות מתנדבים אמריקאים וקנדים - חיילים משוחררים אבל לא ימאים. הם למדו את הפעלת האוניה בדרך. רק הקצינים היו בעלי ניסיון ימי.

בדרך מניו-יורק באטלנטיק נכנסו מי-ים לתוך הרודים ונאלצנו להתעכב באיים האזוריים ולכצע תיקונים. הפלגנו לסבונה באיטליה שם הוכנה האוניה להובלת מעפילים. הוכנו קונסטרוקציות וערסלים מבד למעפילים. לאוניה הצטרפו אנשי פל"ם והמפקד דב ליפשיץ-מגן.

העלינו את המעפילים בנמל דיג "ודו" כאלף מאתיים וחמישים איש. הפלגנו לארץ אולם התגלינו ע"י מטוסים ומשחתות בריטיות. הוכנסנו לנמל חיפה ושם הועברו

המעפילים למעצר בעתלית. דב מגן-ברצ'יק, רב החובל לכטמן ואנוכי הצלחנו להימלט מהאוטובוס שהוביל את המעפילים לעתלית. נשארתי בארץ מספר שבועות עד שהפלגתי מחיפה באוניה יוונית "CADIO" למרסיי כדי להצטרף לאוניית המעפילים "SAN DIMITRIO" ששמה הוסב ל"לטרון". בנמל מרסיי הוכנה האוניה להובלת מעפילים, הוכנו דרגשי עץ עליהם ישנו המעפילים. העלינו את המעפילים בנמל La Ciotat והפלגנו עם 1250 איש.

הפלגנו בחורף דרך מיצר בוניצפיו ומשם מדרום לכרתים. בין החוף הצפוני של קפריסין ותורכיה התגלנו ע"י מטוס סיור בריטי. העליתי את דגל ישראל על תורן האוניה לקול שירת התקווה. הרשינו למעפילים לעלות על הסיפון להתאוורר. האוניה שהיתה מוסקת בפחם איבדה מיציבותה עקב צריכת הפחם והמים שהיו מועמסים בתחתית האוניה. האוניה סטתה כדי 27 מעלות והיתה בחזקת סיכון יציבות. התקרבו לחיפה והותקפנו ע"י ארבע משחתות של הצי הבריטי שהתזו על האוניה מים ופצצות גז מדמיע. התעוורת מהגז. היתה התנגדות של המעפילים לעליית המלחים הבריטים לאוניה, בסופו של דבר האוניה נגרה לנמל חיפה ונקשרה לרציף. זה היה ביום ו'. המעפילים הועברו מהאוניה לאוניית הגירוש שהפליגה לקפריסין, אני הכינותי לי "סליק" (מחבוא) בתוך האוניה בו התחבאתי עד לאחר שנערך חיפוש באוניה ע"י הבריטים.

על האוניה הופקד שומר ערבי "גפיר" ששמר על הכניסה לאוניה. לאחר שחלה דממה ואוניית הגירוש יציאה מהנמל, זאת שמעתי לפי הצפירות, יצאתי ממחבואי. השוטר הערבי צעק "מן הדח" אולם מאחר שהכרתי את מבואות האוניה, ברחתי משם לסיפון, קפצתי לרציף וברחתי בזיגזוג מעבר למחסן מחוץ לטווח הירי של השוטר הערבי. משם פנית לחברים מ"סולל בונה" שהוציאו אותי מהנמל.

לאחר זאת המשכתי להפליג בים באוניות אמריקאיות. חזרתי לארץ באונייה אמריקאית "MARINE CARP" עליה שרתתי כמלח. ביקשתי רשות לרדת מהאוניה בחיפה כדי להתגייס לצה"ל, גם סוכן האוניה מר רוזנפלד השתדל להורידני מהאוניה, אולם רב החובל סירב. אי לכך ירדתי